

«El Carrilet és una república independent»

L'humorista Toni Mateos recorda la seva adolescència en aquest barri reusenc

Mateos, als estudis de Ràdio la Selva, amb una convidada d'un dels seus programes | Ràdio la Selva

De cor matalasser i roig-i-negre, l'humorista **Toni Mateos (Reus, 1974)** enceta una nova sèrie d'articles d'estiu a **Reusdigital.cat**. Al llarg de les properes setmanes, i **de la mà de veïns i veïnes, recorrerem alguns dels barris de la ciutat** i en recuperarem records i vivències.

Ara instal·lat a la zona dels passejos, el comunicador (és la veu dels matins a *Ràdio la Selva*) assenyala que **la infància i l'adolescència viscudes al Carrilet "l'han marcat"**. Recorda tardes i vespres en un descampat a tocar del passeig de Pere el cerimoniós, "on passàvem hores i hores amb la bicicleta, amunt i avall" i les **festes amb els autos de xoc i altres atraccions de fira**. "Aquí encara **s'hi respira l'orgull de la classe obrera**", fa constar. Tan particular és, la zona, que la descriu com "una **república independent**".

Records dels 80 i dels 90

Mateos ens cita a l'avinguda del Carrilet, un vespre de juliol, per fer una cervesa a la terrassa del

bar Alhambra. Una mica més amunt, diu, a la cantonada amb el carrer d'Eduard Toda, hi va haver **el Coimbra**. "No hi anàvem tan sovint, potser pel personal que hi corria", precisa. De tota aquella època, entre els 80 i els 90, l'humorista n'evoca "la vida que hi havia a totes hores, a tot arreu". **Famílies senceres que baixaven a fer-la petar quan es feia de nit, i canalla que jugava a pilota** "sense que ningú protestés" eren l'escena habitual en plena canícula.

Si un espai del barri enyora Mateos, però, és el **cinema Palace**. "Hi passava llargues tardes, anava de sala en sala", admet, tot aprofitant-se de la poca vigilància que hi havia en segons quines sessions. "Un dels millors records que tinc és de quan els pares em van deixar anar, per primer cop, a una **marató nocturna de pel·lícules bèliques**", apunta amb un somriure als llavis. "Devia tenir 12 o 13 anys", precisa. Altres temps, sens dubte. "Els dissabtes a la tarda hi havia el **programa doble**. Passaves de la sala 4 a la sala 1. Em ve al cap un cop que vaig veure, seguides, 'La biblia en pasta' (Manuel Summers, 1984) i 'El retorno del Jedi' (Richard Marquand, 1983). Va valer molt la pena", diu.

El tancament del mercat

El comunicador segueix venint al barri per visitar els pares. Ara té una **perspectiva diferent**, del Carrilet. "Puc entendre que si s'ha transformat és fruit del pas del temps, però **s'han fet actuacions que no m'han agradat**", apunta. En aquesta línia, recorda amb un punt de tristesa "quan van tallar els arbres de l'avinguda principal". "Tampoc entenc algunes de les rotondes que hi tenim, a la zona. Ni jo ni ningú del barri", afegeix. Sobre el **tancament del mercat** (previst l'any que ve), argumenta que "si bé la seva ubicació és perfecta, el cert és que mai m'ha semblat veure'l a ple rendiment, potser perquè han cuidat més el Mercat central. Em temo que era una mort anunciada", raona.

"Hi ha locals buits, això és així. És un barri viu, i amb comerços, però potser necessitaria més serveis per atraure gent", raona. Preguntat finalment pel **projecte de transformació urbanística** del barri, i que impulsa el govern municipal, Mateos avança que "jo no m'atreveixo a passar pel carrer de l'escultor Rocamora, segons quines hores. Si jo, que sóc d'aquí, no hi passo, feina tindran per convertir-lo en un espai agradable per als turistes i conduir-los al centre". "Tinc amics que hi havien viscut molts anys, al carrer de l'escultor Rocamora, i han acabat per marxar", subratlla.